

ג'יימס בונד

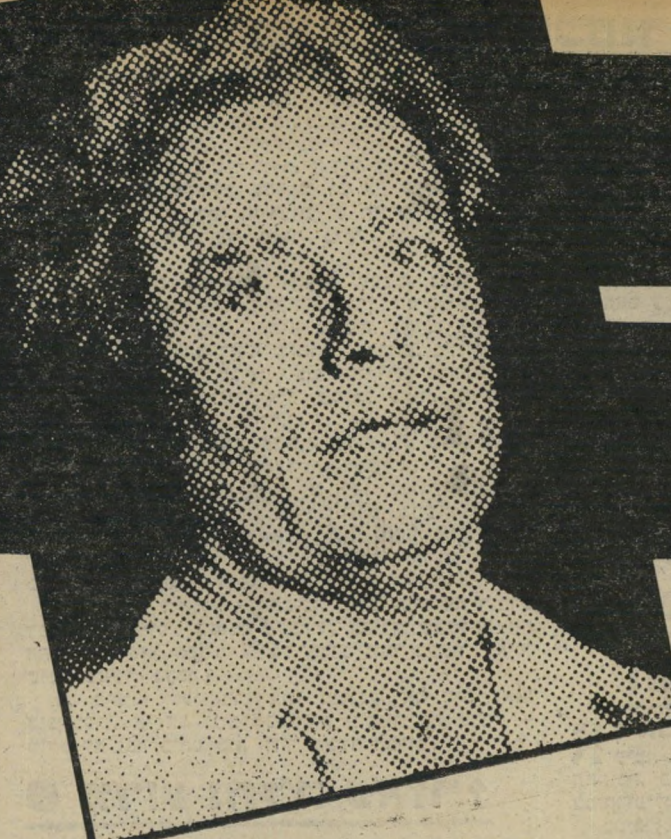
באלכסנדריה

האם בגד האדם השלישי?

כתבה
שלישית

ב מדינת חוק דמוקרטית, כל אדם הוא חף מפשע כל עוד לא הורשע בדיון. יש לזכור זאת בימים אלה, כאשר מתנהל נגד אברי ("האדם השלישי") זיידנוורג מסע אישום, כאילו היה בוגד שהסגיר את הרשת במצריים. זהו חשד — אך לא יותר מזה. אברי מעולם לא הועמד למישפט על כך, גם לא אחרי שהגיעו נידוני קאהיר לישראל. באותו זמן ישב אברי בכלא רמלה (על עבירות אחרות). אפשר היה לחוקרו מחדש, לערוך לו עימות עם משוחררי מצריים, להגיש נגדו אישום חדש. הדבר לא נעשה. למי שהיה או שר הביטחון — משה דיין — בוודאי היו סיבות טובות לכך. מאז לא נודעו שום פרטים חדשים, ששינו את המצב. על כל פנים, ברגע זה אין כל הצדקה להכתרתו של אברי זיידנוורג בתואר בוגד. לא פורמלית, וגם לא מוסרית. קיימים נגדו חשדות חזקים, ושורה ארוכה של

שאלות ותמיהות, הנובעות מגירסתו שלו. אך גם הגירסה הנגדית — זו של איסר הראל ושל נידוני קאהיר — מעוררת שאלות, תמיהות וספקות. כמה מן ההסברים שמספק אברי לפרצות הבולטות שבתיאורו, החוקים מאד. אך הוא הדין לגבי ההסברים שמספקים נידוני קאהיר ו/או איסר הראל לפרצות הבולטות בגירסתם שלהם, המרשיעה את אברי. אימנם נכון שאברי "הומין" את ההתקפה על עצמו, כאשר חידש עתה את הפרשה ופירסם את סיפורו, המכיל האשמות חמורות נגד איסר הראל, בנימין גיבלי, משה דיין ונידוני קאהיר. אך מכאן עד להרשעתו שלא בפניו, בלי מישפט ובלי חקירה רצינית, כשכל כתבלב נבערי מדעת מוסיף מנה משלו — הדרך רחוקה מאד. העובדה המזווה ביותר, ברגע זה, היא שאף אחד מן הצדדים לא הגיש מישפט על הוצאת-לשון הרע נגד רעהו. איסר מאשים את אברי בבגידה, אברי מאשים

את איסר בשורה ארוכה של האשמות חמורות. כולב מאשימים את גיבלי בזיוף ובהדחה לעדות-שקר. אברי מאשים את דיין כשותף לפשע. נידוני קאהיר מאשימים את אברי במסירת הרשת. אברי מאשים את שמואל עאור המנוח בהסגרתו לבולשת המצרית. אברהם דר מאשים את אברי, ואברי מאשים את אברהם דר. כל אחד מאלה (וקרוביו של עאור המנוח) יכולים להגיש מישפט — נגד המשמין, נגד המו"לים של הספרים. נגד העיתונים המפרסמים, נגד הטלוויזיה. איש מהם לא עשה זאת, אף שיכול היה להתעשר. אולי לדידי, מחזקת עובדה זו את הצורך בעריכת חקירה מקיפה, ממלכתית וגלוויה — לא כדי להפגיל מישגו, בשעה מאוחרת זו, אלא כדי להגיע אחת ולתמיד לחקר הפרשה, המתעוררת שוב ושוב לחיים חדשים, ומטרידה את מנוחת המדינה עד-אי-סוף.

האיש שחזר מקאהיר

ב ינתיים, בים ההאשמות ההדדיות והגירסות הטותרות, מזדקרות כמה עובדות שהצדדים נאחזים בהן כדי לבסס את חשדותיהם. ניקח, למשל, את פרשת עאור — שהיא אולי, החלק המכוער ביותר של הוויכוח כולו. שמואל ("סמי") עאור היה אחד מארבעת חברי הרשת באלכסנדריה, שביצע את העסקה הבישי. הוא הצטרף לפעולה רק במאוחר, אחרי חששות כבדים. בעוד שלושת חבריו (פיליס נתנוון, ויקטור לוי, רוברט דסה) התייצבו מייד לפקודת "פאול פראנק", שנשלח מישראל כדי לפקד עליהם, התלבט עאור ונכנע רק כעבור ימים. הוא

מאת אורי אבנרי

לא השתתף בפעולה הראשונה (הנחת הפצצה בדואר אלכסנדריה), אך ביצע את הנחת הפצצה בסיפרייה האמריקאית באלכסנדריה, ואת הנחת הפצצות בתחנת הרכבת ובבית-הקולנוע בקאהיר. מקאהיר חזר לבדו. רוברט דסה, שביצע שם את הפעולה עימו, חזר מאוחר יותר. נעצר בהגיעו לביתו באלכסנדריה, אחרי שעקבו אחריו מתחנת-הרכבת בקאהיר. פירוש הדבר: מישגו, שידע את מועד בואו, מסר על כך לשיטונות-הביטחון המצריים. מי? נידוני קאהיר אומרים: אברי. אברי אומר: עאור. אגב, בסיפורו אומר אברי בטעות כי דסה נעצר בידתו מן הרכבת באלכסנדריה — מבלי לדעת כי דסה איחר לרכבת והגיע באוטובוס. מכאן והלאה מתחיל סיפור נוסח ראשון. ראשוני הרשת נעצרו ב-23 ביולי. עאור נעצר ב-31 ביולי. אברי ברח ממצריים ב-7 באוגוסט. בשמונת הימים — בין ה-23 וה-31 ביולי — נפגשו אברי ועאור כמה פעמים. מה אירע ביניהם? לדיברי אברי, הוא רצה לברוח יחד עם עאור במכונית אל הגבול הלובי. זה היה נתיב-הבריחה שנקבע מראש עם אמ"ן. עאור הסכים, אך התחרט, בתירוץ שאינו יכול לנטוש את אמו. לאחר-מכן קבע עאור פגישה עם אברי. אברי הקדים לבוא, וא גילה שהכינו לו מלכודת. עאור היה הפיתיון, ואנשי-ביטחון מצריים המתינו לאברי במקום כדי לעצרו. אברי נמלט מן המלכודת. מכיוון שעאור לא ידע כי "רוברט" (שמהצופן של אברי ברשת) הוא פאול פראנק (זהותו של אברי כלפי המצרים), נמלט ממעצר והצליח לברוח. גירסתו של עאור, כפי שסופרה לחבריו בכלא בעת

למטה כדי להתאבד. היא נפצעה במקומות שונים בגופה. אחת השאלות הגדולות של הפרשה היא: איך עלתה המישטרה המצרית על עקבותיה של נינו, למרות שלא היה לה שום קשר ישיר עם העסקה, ולא עם התא באלכסנדריה, שביצע את פעולות העסק? נידוני קאהיר מאשימים את אברי זיידנוורג, ואילו הוא מאשים את עאור.

נסיין ההתאבדות של נוסטל ויק' טורין ניניו, כפי שתואר בסיפור הדימוני-כביכול, פרשת אלכסיס" (העולם הזה) 1386 לפני 12 שנה. ניניו ניצלה רגע, כשהיתה לבדה בחדר במטה-המישטרה, וכשהשומר שלה ניגש לידלת היא זינקה אל חלון החדר, בקומה השניה, וקפצה